

vil blive nedlagt biblioteker, og serviceniveauet vil blive forringet, og det kræver så, at man går andre veje for at lave et netværk og skaffe nogle rum, nogle steder, hvor man kan mødes og lære hinanden at kende og skabe noget sammen.

Og det ved hr. Jens Kirk jo godt. Så jeg synes, det er en underlig måde at sige, at nu skal man bruge mindre de næste to år, og så lægge det over til forhåbentlig en anden regering. Men vi skal nok tage vare på, hvad der skal ske på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu er det jo ikke bare sådan, at vi begge to kommer fra yderområderne, fra landdistrikterne, vi kommer også begge fra det kommunale system. Hr. Ole Glahn tog før det udmærkede prospekt, som ministeriet har udgivet, frem og begyndte at tale om at sikre skolerne. Er vi ikke enige om, at rammerne for udviklingen i landdistrikterne kommer herindefra, mens vi begge to vist godt ved, at sikring af skolerne ikke er noget, der klares fra Folketingets talerstol, men noget, der sikres ude i kommunalbestyrelserne?

Det, jeg i hvert fald hører fra kommunalbestyrelserne, både de gamle og de nye, er: Lad os dog få lov til at arbejde med de ting, der hører hjemme hos os. Giv os dog friheden til at arbejde med det kommunale selvstyre. Er det ikke netop det, vi ville forhindre, hvis vi begyndte at gå ind og brede os mere, end vi gør med det her lovfor-slag, hvis vi gik ind og påduttede kommunerne, at de ikke måtte lukke skoler? Det er vel op til den enkelte kommune at bestemme.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg tror, at det, hr. Allan Niebuhr hentyder til, er et af mine tidligere spørgsmål, og det gik jo på det her oplæg, der skaber nogle forventninger på landet om, at man kan sikre, at skolerne overlever. Jeg er fuldstændig enig med hr. Allan Niebuhr i, at det da er noget, kommunerne skal afgøre. Men det er også vores indflydelse her fra Folketinget, der gør, at der skabes en udvikling, hvor antallet af beboere i skoledistrikter f.eks. ikke går nedad, at der skabes en udvikling, hvor der kommer dynamik, hvor der kommer tilflyttere. Der er masser af mennesker i dagens Danmark, der gerne vil bo ude, hvor der er ren luft og der er lys om aftenen, ikke gadelys, men stjernehimmel, når ellers skyerne er væk, mennesker, som altså vil opleve naturen på en anden

måde. Men det kræver også, at der er nogle arbejdspladser og der er nogle muligheder for at udvikle sig.

Det er dér, vi kunne lægge nogle linjer ud. Jeg har peget på én ting: økologi. Man kunne tale om bredbåndstilknytning, uddannelse, forskellige former for arbejdspladser osv. Det kan skabe forudsætning for, at skolerne får elever nok, og så kan skolerne overleve. Det er jeg helt enig i, men det er det, jeg mener regeringen svigter med.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu siger hr. Ole Glahn igen: Det er jo det, man forventer ude blandt borgerne ude i yderområderne. Skal vi ikke holde fast i, at vi så ikke skal stå her og skubbe til nogle forkerte forventninger, men derimod fortælle, hvad de faktiske forhold er. Jeg har stor respekt for, at serviceniveauet skal være meget højt ude i yderområderne, men hvis man har valgt at bosætte sig på Østerbro i København, så har man valgt én måde. Hvis man har valgt at bosætte sig ude i en af landkommunerne i Vestjylland eller i Sønderjylland, så har man valgt en anden måde. Der er nogle fordele, og der er nogle ulemper i serviceniveauet. Det ved vi alle sammen. Det Kongelige Teater ligger i København, og det kommer vi langt væk fra, hvis vi vælger at bosætte os i Sønderjylland. Sådan er det.

Men det er op til den enkelte kommune at skabe det serviceniveau, der gør, at borgerne bliver tilfredse med at bo i den kommune og i det distrikt af den kommune, som de bor i. Og så synes jeg ikke, vi skal skubbe til en proces her og stå og foregøgle, at vi via udvikling i landdistrikterne kan ændre noget som helst eller skal ændre noget som helst omkring serviceniveauet i den enkelte kommune.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Altså, nu skal vi lige have de her ting helt på plads. Jeg citerer igen. Der står i denne pjece, som regeringen og ministeren er gået ud med, »Mere liv på landet«, og jeg citerer:

»Borgerne i landdistrikterne skal derfor have høj service og adgang til skoler, indkøbsmuligheder, internet, fritidsaktiviteter og andre kulturtilbud.«

Det er ministeren, der går ud og skaber forventninger om en høj service. Vi, der bor på landet og ved, at vi er underlagt kommunale øko-